

SEPSISZENTGYÖRGYI

EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ

3. SZÁM. 1946. HÚSVÉT.

Dicsérettessék a Jézus Krisztus!

Halleluja! Feltámadott...!

Még alig ültek el lelkünkben a misszió ébresztette öröm hullámai, még hatása alatt állunk annak a határtalan boldogságnak, hogy újra Isten közelébe kerülhetünk, még lelki szemünk előtt látjuk a harangzúgásos, impozáns körmenetet a legméltóságosabb Oltáriszentséggel, amikor Sepsiszentgyörgy katolikus lakossága megmutatta kifelé is, hogy van és hogy Jézus, szt. Szíve árnyékában hitvallóan, ájtatosan és összetartóan akar élni, még fülünkben csengenek a missziós atyák megrázó beszédei és mi újra nagy ünnepre készülünk. Húsvét jön: a feltámadás ünnepe.

A nagyhét komor, fekete, harangtalan napjai, az egyház ünnepélyes gyászszertartásai mind, mind arra a nagy áldozatra emlékeztetnek, amit az Úr Jézus hozott értünk, minden emberért feláldozván magát a keresztfán, hogy az embert megváltsa az örök kárhozattól.

Azonban minden nagypéntek után immár 1946 esztendeje feltartóztathatatlanul megjön a húsvét, a feltámadás. Halleluja! „Feltámadt Krisztus e napon, hogy az ember vigadozzon!” Halleluja!

Húsvét a feltámadás, a megbékélés ünnepe. Megbékülni Istennel és kibékülni egymással.

Talán újra testvéri kezét fog ember az emberrel, megszűnik a gyűlölködés, a harag, amivel évek óta pusztítottuk egymást. Talán rövidesen újra eljön az a nap, amikor nemzeti és faji különbség nélkül száz-
ezrek ajakán zendül fel majd az imádság

a magasra tartott Oltáriszentség felé. Az Úr Jézus szent Szíve mutatja nekünk az utat, amelyen haladnunk kell s ha Őt követjük, akkor húsvét, a feltámadás nagy öröme, örökre visszatér lelkünkbe s elfelejteti az utóbbi évek nagypéntekének borzalmaival és bánatát.

Húsvét napján, a feltámadás öröme-
ünnepe egy pillanatra hajtsunk térdet az Isten-Anyá, a csíksomlyói Mária előtt is. Kérjük, hogy népéről ezután se feledkezzen meg s adjon nekünk boldog, békés, szeretetteljes húsvéti ünnepeket!

Dr. Melik István

„Mióta az első húsvét pírja végigömlött az apostoloknak reménytelenre halványult arcán s megvitte nekik a nagyszerű örömhírt, azóta közel 2000 év telt el az emberiség történetében. Nincs száma a szellemi irányzatoknak, melyek azóta vezetőül kínálkoztak azzal az ígérettel, hogy a boldogság földjére vezetik az embert. A mai ideges és meggyötört százmilliónyi tömeg, mely a nagyszombati szent estén kerek e világon alázatos imával hódol a feltámadt Krisztusnak, ösztönös megérzéssel vallja az Apostol szavait: Nem adatott nekünk más név, melyben üdvünket találhatnók, mint Krisztus neve.“ (Tóth T.)

„A fölfordított sírkövön mint piederstálon mutatkozik be az a titokzatos, halált és bűnt legyőző hatalom s minket is valami szent borzalom száll meg. Krisztus győzelme megrendítő. Győzött a hitetlenség.“ (Prohászka.)

Misszió után.

Nehéz röviden írni róla. Annyi élmény, annyi benyomás, annyi lélekbemarkoló érzés s lelkesítő szépség. Csak színfoltokat adunk.

A kezdet kissé hűvös. Csak éppen telt padok. De az idő is felmelegszik s a lelkek is.

A napirend telített. A Tudósító útján mindenkinek az asztalán van. Tehát mindenki bekapcsolódhatik, aki akar. A missziós atyáknak azonban dolgot ad. Nagyot is néznek, amikor átolvassák a napirendet. Naponta 6—8 beszéd! Hát mindent ki akarsz csavarni belőlünk? A plébános enyhe tréfával védekezik: Szentgyörgyön senkit sem hagynak pihenni. El is nevezik a szentgyörgyi napi rendet „székely missziós terv”-nek.

A félig-meddig kísérletnek szánt missziós tervet aztán a hívők mentették meg. Búzgóságuk elfeledtette a jó atyákkal a fáradtságot, kimerültséget s mentek a beszédek egymásután a templomban, a textil- és a dohánygyárban. Az érdeklődés pedig napról-napra nőtt. A harmadik napon már rá kellett licitálni a „székely missziós terv”-re is. A hívők már 5 órakor a gyóntatószékek előtt álltak. Fél hatkor áldoztatni kellett a textilgyári munkásokat s 6-os misét kellett bevezetni a dohánygyáriaknak. 7-re jöttek a hivatalba és üzletkebe menők, 9-re a háziasszonyok. Dél előtt még gyermekek, vagy beteglátogatások, délben gyors ebéd, 1 és 2 órakor a textilgyárban, fél 4-kor a dohánygyárban beszéd, sőt sokszor ugyanakkor a templomban csoportoktatás. Volt eset, hogy az atyák reggel 5-től este 11 óráig csak egy kis ebédet vettek magukhoz, enni sem volt idejük. A terv igaz, hogy székely volt, de a kivétel, ami pedig a fő, igazi szentvencés, vagyis a szent Vince szeretetével végrehajtott.

A szentséges körmenet volt a misszió fénypontja csütörtökön este. Aznap egész napos szentségimádás. Az ifjúság lázasan készíti a fáklyákat. Este 6-kor már zsúfolva a templom s tele a templomkert. 8 óra, mire megindul a körmenet. 100 fáklya fénye imbolyog, példás rend és fegyelem, egetverő ének. A hatalmas tömeg mint

eleven folyó veszi körül a város közép-pontját. Sok ablakban gyertyák égnek az Oltáriszentségben elvonuló Úr Jézus tiszteletére. A városháza, posta, kereskedések és több középület szépen ki vannak világítva. A rendőrség hivatása magaslatán. Mindenkinek köszönjük ezt az együttünneplést.

A férfiak imaórája is felejthetetlenül meleg és meghűt volt a késő esti csendben. Éjfélkor pedig az utolsó imaóra olyan volt, mint egy boldog halál utolsó sóhaj-tása. Valaki azt mondta: „Ma éltem életem legszebb napját.”

Egy valódi szépségverseny. Ez is a misszió alatt volt. Vasárnap délután megtelt a templom tipegő és karonülő kis babákkal, no meg gyermekkocsikkal. Ennyi szép virágot, gögicsélő gyermeket sem látott még templomunk. Igazi evangéliumi jelenet. Ragyogó arcu édesanyák, büszkén mosolygó apák és könnyesszemű nagymamák nemcsak engedik, hanem örömmel hozzák gyermekeiket, hogy a kicsinyeket annyira szerető Krisztus szolgája megáldja őket.

Ó, áldott legyen minden kicsi székely bimbó a magyar tölgyön. Áldott és mindenkitől megbecsült az édesanya, aki Isten drága ajándékának tartja s áldozatos szeretettel szereti jövőnk zálogát, a gyermeket. Hogy is mondotta a missziós atya? „Ez a föld nem a halottaké lesz, hanem az élőké.”

A befejezés vasárnap este új és nagy élmény volt. A rögtönzött körmenet a missziós kereszttel, a megható befejező beszéd, a pápai himnusz egymásutánja s mégis gyönyörű összecsengése a katolikus lélekben.

Ezután már nem is jöhetett más, mint a magyar passzió: a missziós kereszt előtt elvonuló, a szenvedők Királyát leborulva imádó sokat szenvedett, de most lélekben megújult hívők félórás proceszziója.

A missziós kereszt most újra a régi helyén van. Rajta friss virág s egy sokat mondó új szám: 1946.

LITURGIA.

Húsvét nagyhete, megváltásunk történetének legjelentősebb ideje, sokatmondó, gyönyörű szertartásokban a leggazdagabb.

A *gyász-zsolozsma* szerdán, csütörtökön és pénteken délután (fél 7 ó.) zsoltárokból és Jeremiás próféta siralmaiból áll (lamentáció). Egy háromágú gyertyatartón álló 15 gyertyából minden zsolttár után eloltanak egyet. Így hagyták el a szenvedő Jézust tanítványai. Az egyedül maradt fehér gyertyát, mely Jézust jelképezi, az oltár mögé viszik, zajt ütnek, majd ismét előhozzák. Ez jelenti Jézus halálát, a földrengést s a sírból való fel-támadását.

NAGYSZERDA.

I. siralom.

Kezdődik Jeremiás próféta siralma. *Aleph.* Mint ül a város magában özvegyként néppel tele, most adózó lett az úrnő s-annyi nemzetek feje. *Beth.* Sírva sir éj-jel s könnyei orcájára ömlenek; kedvesei, vigasztalói ellenségek lettenek. *Ghimel.* Juda a nagy szolgaságból pogányokhoz költözött, nem talált nyugtot s fogoly lón nagy szorongatások közt. *Dáleth.* Gyászolnak Sion ösvényei, mert nincs ünnepe jövő; kapuja rom, papja, szüze benne mind oly szenvedő. *Heth.* Ellenségei s megvetői uralkodnak felette, mert az Úr fiait azért benne foglyokká tette.

— Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!

Ének.

Magas hegyén im az Olajfáknak, imádságot tevék szent Atyámnak: hogyha volna lehetsége annak, szörnyüsege távoznék kínomnak.

A léleknek van kész bátorsága: de a testnek nagy a gyarlósága: mindazáltal Atyám akarata, teljesedjék szent parancsolata.

Szükség azért, hogy most vigyázatok, tanítványim és imádkozzatok, hogy kísértet ne jöjjön reátok, mert ellenség reánk tör, tudjátok.

Mindenható szentséges Atyának, a megfeszült Úr Jézus Krisztusnak, hozzánk

küldött szent Vigasztalónak, nagy dicsőség a Szentháromságnak.

II. Siralom.

Vau. Sion szüzének lehulltak minden ékességei, s mint legelőt nem leelő kos, lettek fejedelmei. *Zain.* Emlékezik Jeruzsálem szomorú napjairól, mert népe ellenségei szombatjának nem hódol. *Heth.* Jeruzsálem vétke nagy volt, bujdosóvá lett azért; dicsérői megvetették és ő elfordulva sirt. *Teth.* Oly nagyon meg volt alázva, jövőt s mindent feledett. Lásd, Uram, inségem mily nagy s ellenem mily büszke lett. — Jeruzsálem! Jeruzsálem!

Ének.

Az én lelkem nagy szomorúsággal teljes, míglen megvívom halállal. Békességet szerzek szent Atyámmal, e világot megváltván kínommal.

Legyetek itt s velem vigyázatok, a sereget majdan meglátjátok, megrettenvén ti mind elszaladtok, mert írva van, tőlem eltávoztok.

Én pedig len kereszt halálára, megyek Atyám szent áldozatjára, e világnak teljes váltásárá, minden hívek nagy boldogságára.

Mindenható szentséges stb.

III. Siralom.

Jod. Az ellen kezét mindenre tette, mit ő szeretett és pogány ment szent helyére, nem nézvén törvényeket. *Kaph.* Az egész nép sirt kenyérért s kincsén ételmet veve. Nézd, Uram, vedd fontolóra, néped mily szegény leve. *Lamed.* Ó ti mind, kik úton jártok, lássátok s figyeljete: van-e kín, mint milyet az Úr kezétől én szenvedek? *Mem.* Csontjaimba a magasból tüzet bocsátott alá, szenvedésem fenyítékét lábaimon meghagyá! *Nun.* Rajtam van bűnöm igája s azt kezével fonta meg, oly kezekbe tett az Isten, honnan föl nem kelhetek. — Jeruzsálem! Jeruzsálem!

Ének.

Láttuk, ime nincs épség testében, sem ékesség a külső színében; kevertette van drága vérében, félholt szenved ellenség kezében.

Bűnök súlyát nyakunkról levette; an-

nak terhét vállaira tette, szent vérével adónkat fizette, mennyországát nekünk megszerzette.

Ő általa pokolnak hatalma, megrontatott sátán birodalma, bűnösöknek vagy on már oltalma: mennyekben lesz hívőknek jutalma.

A lamentációk végén éneklük:

Könyörülj, Istenem, én bűnös lelkemen, szánakodjál immár szomorú szívemen. Haragodnak mennykövét, éles, hegyes törét, vedd vissza vétkeim büntető eszközeit.

Továbbá mosogasd büntől én szíveimet, kegyes kézzel gyógyítsd sebektől lelkemet. Bűneimet megvallom, nyilván tapasztalom, mik miatt nem lehet semmi vigasságom.

Vétkeim lelkemet, mint a kigyók, marják, szüntelen mellemet ássák és furdalják. Hová fussak színedtől, fegyveres kezedből? Utánam fegyverid futnak, hegyes törid.

Vigasztald meg, Uram, a te seregedet, a hívő töredelmes bűnbánó lelkeket. Építsd fel falait te szentegyháznak, melyben igazsággal neked áldozzanak.

NAGYCSÜTÖRTÖK.

I. siralom.

Kezdődik Jeremiás próféta siralma. Föltevé az Úr magában: rom legyen Sion fala. Már kezét nyújtá s lehullván a fal, bástya sirt vala. *Jeth.* Kapuja rom, zára nincsen, pogányok közt van feje. Nines király és prófétája látomást már nem nyere. *Jod.* Szótlan és hamuval behintve ültek Sion vénei, és szörzsákba, főlehajtva Jeruzsálem szüzei. *Caph.* Elgyengült szemem s felindult belsöm ily romlás felett. Midőn az utcán szemlélem az elhaló kisedet. — Jeruzsálem! Jeruzsálem!

Ének.

Mind fejenként, kik velem valának, én barátim engem elhagyának, csalárd zsidók reám rohanának, vasláncokkal körül szorítának.

Ártatlannak meg nem engedének, a latrokkal egy számba vevének, végezetre arra feszítének.

Halálomkor sok kivallásomban, a keresztfán iszonyú kínomban, epét adtak

nagy bágyadásomban, hogy megigyam azt szomjúságomban.

Mindenható szentséges stb.

II. siralom.

Lamed. Hol van a kenyér, hol a bor, az anyákat kérdezek, midőn az utcán ölükben lelküket kilehelték. *Mem.* Jeruzsálem szűz leánya, kihez hasonlítsalak? Inséged mély, mint a tenger, miként vigasztaljatok *Mem.* Prófétáid ámjítottak, nem földék fel vétkeidet, hogy megtérj és tarts bánatot, béred számkivetés lett. *Szamech.* Tapsolván csúfolt, üvöltött, ki melletted elméne, mondva: ez ama szép város, az egész föld öröme? — Jeruzsálem! Jeruzsálem!

Ének.

Végóráján Urunk halálának, csoda dolgok földön láttatának: mert falai templom kárpitjának, megrepedvén ketté szakadának.

A kösziklák meghasadozának, föld megindult, koporsók nyílnak, sok halottak fel is támadának, nap meghúzá fényét világának.

Mindenható szentséges stb.

III. siralom.

Aleph. Én vagyok a/ferfiú, kin van harag vesszeje, engem űz az Úr sötétben s nappal is rajtam keze. *Beth.* Elfonnyasztott, összezúzott s kínokból emelt falat körülöttem és sötétbe helyezve, mint a holtakat. *Ghimel.* És körülvevén, súlyosabbá tette nagy bilincsemet; s ha kiáltok is, kizárja kínos esdeklésemet. — Jeruzsálem! Jeruzsálem!

Ének.

Jó szőlőmnek én választottalak, és mint szőlővesszőt plántáltalak, javaimmal gazdagítottalak, ellenségtől megoltalmaztalak.

S te én népem, parlag szőlőm lettél; gyümölcs helyett vad csipkét termettél: azzal engem megkeserítettél, gyalázatos halálra vezetél.

Barabásnál kisebbre bersültél, sok kínokkal engemet terheltél; törvény ellen halálra ítéltél, keresztfára végre felemeltél.

Mindenható szentséges stb.

NAGYPÉNTEK.

I. siralom.

Kezdődik Jeremiás próféta siralma. *Heth.* Hogy el nem fogyunk, az Úr nagy

irgalma adott erőt; hív, kegyes Ő s osztályrészem és azért én várom őt. *Teth.* Jó az Úr ahhoz, ki benne bízik és őt keresi, várja csendben és igáját ifjú kortól viseli. *Jod.* Hallgat ülve egymagában, mert igát rá ő adott. Porba hull, jobbat remélve, túri a gyalázatot. — Jeruzsálem! Jeruzsálem! stb.

Ének.

Urunk Jézus most körülvétetik, mint ártatlan bárány megkötetik, ihóhéroktól halálra vitetik, magas hegyre fel is vezetetik.

Maga népét Úr Jézus szerette, életéért életét letette, adósságát vérevel fizette, — halálával eget megszerzette.

Bűnös ember Ádámnak vétkeiben, — részes lévén a gyümölcs étkeiben, meghalt vala azonnal lelkeiben, de eleven lett Krisztus vérében.

Mindenható szentséges stb.

II. siralom.

Aleph. Az arany minő sötét lön, a legjobb szín elveszett, s a szentélynek romja tölt be minden utcaszögletet. *Beth.* A dicső fiak Sionból, az aranytól fényesek. Most szegény cserépedénnyé és agyaggá lettenek. *Ghimel.* Szoptatá kölykét a szörny is, melyet tart a tengerár, de népem lánya kegyetlen, mint pusztán a struccmadár. *Daleth.* Szomjúságban a szopósnak nyelve nyéhez ragadt, és kenyeret kért a kisdéd s nincs ki szegne, nincs ki ad. *Hee.* Akik kő és örömben éltek, utak szélén veszték el; kik bársonyba öltözének, szemét lön számukra hely. *Van.* Népem lánya Sodománál iszonyúban vétkezett; mely szerek nélkül egyetlen percben elemésztetett.

Jeruzsálem! Jeruzsálem! stb.

Ének.

Jeruzsálem, lásd veszedelmedet, felébredvén hagyd el sok vétkeidet: változtasd meg szép öltözetedet, engeszteljed kegyes Istenedet.

Öltözzél fel hamar gyászruhába, siránkozzál szived bánatába, légy és maradj penitenciában, ne büntessen Isten haragjában.

Mert tebenned világ Megváltója, megöletett üdvösség adója, annak lettél vére

kiontója, aki mennynek s földnek alkotója.

Mindenható szentséges stb.

III. Jeremiás próféta imádsága.

Kezdődik Jeremiás próféta imádsága. — Ő emlékezzél meg Uram, hogy mi történik velünk; a gyalázatot tekintsd meg, mellyel most illetetünk. Mások bírják földünket, házunkat idegenek; árvák lettünk atya nélkül és anyáink özvegyek. A vizet pénzünkön ittuk, fánkat is pénzen vevők, elhurcoltatván, nyugalmat nem lelünk mi szenvedők. Egyiptom és Asszíríának nyújtánk kenyérért kezét, őseink vétkeztek és mi hordozzuk a terheket. Rajtunk rabszolgák uraltak, nem volt ki megmentene, a kenyér életveszéllyel jött, mit fegyverünk nyere. Mint kemence, úgy kiégett testünk az éhség miatt; Juda megvetett leányi s nőinek ki ad vigaszt? — Jeruzsálem, Jeruzsálem! stb.

Ének.

Ő én népem! indulj fájdalomra, bús ügyedben gerjedj siralomra, tekints, kérlek, kegyes jóvoltomra, légy már nekem vigasztalásomra.

Im az Úrnak jön bosszúállása, rettenetes napnak villámlása, mivel most van bűnök áradása, akkor léssen sok népnek romlása.

Népem vétkét, papok, szemléljétek, szívetekre, mit mívelt, vegyétek, oltár előtt, Atyámat kérjétek, szent haragját úgy engeszteljétek.

Mindenható szentséges stb.

Nagycsütörtök az Oltáriszentség szerzésének napja, azért a szentmise fehér ruhában van. Glóriára megszólalnak a csengők, harangok és orgona, hogy aztán, a gyász jeléül, elhallgassanak a nagyszombati Glóriáig. „A harangok Rómába mentek“, mondja népünk. Mise után egy pap megfosztja az oltárokat ékességüktől, miközben a 21. zsoltár e szavait mondja: „Elosztották maguk között ruháimat és kötösömre sorsot vetettek.“ Nagycsütörtökön a püspök olajat szentel s mint Krisztus az apostolainak, ő is megmossa és megcsókolja 12 szegénynek a lábát és azután megajándékozta őket.

Nagypéntek a Megváltó halálának napja. A gyász jeléül egy gyertya sem ég

az oltáron. A pap fekete miseruhában arcraborul az oltárnál. Azután két jövendölést (proféciát) olvas s a Sz. János passiója után imádkozik az egész emberiségért, még a zsidókért és a pogányokért is, mert Jézus mindenkiért meghalt. Nagypéntek a legmeghatóbb szertartása a szentkereszt előtti hódolat. A pap leveszi a fekete leplet a feszületről, mialatt háromszor énekl: „Ime a keresztfá, amelyen a világ üdvössége függött.“ A kar feleli: „Jöjjetek, imádjuk.“ Majd leteszi az oltár elé, háromszoros térdhajtással közeledik a feszülethez s csókkal illeti a szent sebheleket.

Nagypéntek az egyetlen nap az évben, amikor nincs tulajdonképpen szentmise, hanem az előző nap átváltoztatott Szentostyát mutatja fel a pap és veszi magához. Ez az u. n. „csonka mise“. A végén körmenetben viszi az Oltáriszentséget a szentsírhoz.

Nagyszombat szertartásai: a tűszentelés, amelyről meggyújtják a templom gyertyáit a húsvéti gyertya szentelése és a keresztkút szentelése. A szentmise Glóriájakor újra megszólalnak a harangok és orgona. Nagyszombaton újra áldozhatnak a hívek is, ami nagypénteken csak a súlyos betegeknek van megengedve, akik Szentútravalót kapják.

Húsvét hajnala helyett már nagyszombaton este megtartjuk a feltámadási körmenetet is.

Húsvét az Úr Jézus dicsőséges feltámadásának ünnepe, a legnagyobb egyházi ünnep. Korán reggel van az ételek megáldása. A szentmisében mindegyre felhangzik az örvendő alleluja.

Húsvét csak azoknak jelent feltámadást, akik bűneikből felkeltek s így lelki leg feltámadtak.

Húsvétól áldozócsütörtökig két nevezetes napról emlékezünk meg: fehérvasárnapról, Húsvét után az I. vasárnap, amikor sok helyen s az idén nálunk is, megtartjuk az első szentáldozást és Szent Márk napjáról (ápr. 25.) illetve a következő vasárnapról, amikor könyörgő körmenettel megyünk ki a határra, megszentelni a vetéseket s kérni az Urat, hogy „a földnek bő gyümölcsét megadni és megtartani kegyeskedjék.“

Leveles ládánkból.

A misszió hatását mutatják az alábbi levélrészletek: „Higyjék el, munkájuk nem volt hiábavaló. Én, aki a leghíványabb voltam a katolikusok között, teljes átalakuláson mentem át.“

„Eddig hosszú éveken át, még húsvét táján sem járultam a szentségekhez és most Tiszteletdöszégeik prédikációinak hatása alatt és a Szentlélek kegyelmével, gondosan el tudtam kerülni olyan bűnöket is, amelyek eddig szokásommá váltak.“

„Reszkető kézzel írom e levelet. Reszket a kezem az eltöltött 85 év küzdelmes terhétől, de szívem, lelkem sziklaszilárd az Oltáriszentség hitében és a Szűz Anya tiszteletében.“

„Igen boldoggá tett a missziós atya kedd esti beszéde.“

„Nem tudom, helyesen teszem-e, amikor arra kérem a Plébános Urat, hogy most, a szent misszióval kapcsolatban, valamilyen formában tudomására kellene adni azoknak a más vallásúaknak, akik át szeretnének térni a róm. kat. vallásra, vagy foglalkoznak az áttéréssel, hogy ne halogassák, ne törődjenek az előfeltételekkel, mert az a lelki megnyugvás, amit az áttéréssel kapcsolatban kaptam, felülmúl minden földi dolgot. Az se tartsa vissza őket, hogy gyönni kell. Hiszen ez a legszebb és legmegnyugtatóbb. Amikor először készültem a szentgyónásra, már napokkal azelőtt oly izgatottság fogott el, hogy számot kell adnom bűneimről. Ez az izgatottság fokozódott, amikor a gyónatatószékbe beléptem. És, amikor onnan kijöttem, olyan lelki megnyugvást éreztem, amit életemben még soha.“

Mindennap hálát adok a jó Istennek, hogy megsegített arra, hogy áttérhettem s a szentségekhez járulhatok. Most, hogy mind jobban és jobban kezdem megismerni a katolikus vallást, érzem, hogy mily nagy kegyelem Istentől katolikusnak lenni.“

Felelet azokra a kérdésekre, amelyek már nem volt alkalom a misszióval válaszolni:

„Boldogok a lelki szegények, mert

övek a mennyeknek országa." Kiket lehet itt lelki szegények alatt érteni? Ez a kérdés.

Felelet: Azokat, akiknek lelke nem ragaszkodik, illetve nem tapad az anyagi javakhoz. Így lelki szegény az a gazdag is, aki kincseit szívesen adja nemes célokra s esetleges elvesztésük miatt nem esik kétségbe. Viszont nem lelki szegény az az egyébként szegény ember, aki sóvár és irigy szemmel nézi a másét s rongyaihoz is jobban ragaszkodik, mint más a kincseihez.

Egy másik kérdés: Valóban elkövette-e Kun „páter“ azokat a gyilkosságokat, amelyeket az ujságok írnak? Hogy elkövette-e, vagy nem, nem érdekel, mert Kun „páter“ hírhedt szereplése idején már nem volt „páter“, sőt még katolikus keresztény sem, hiszen ki volt közösítve az Egyházból.

„Miért mondják, hogy a papok naplopók? Hiszen mi látjuk, mennyit dolgoznak.“ Megnyugtattuk, ezt csak a naplopók mondják, akik önmagukról így akarják elterelni a figyelmet. Nem mondják ezt azok a gyári munkások, akikkel minden reggel találkozunk, nem mondják a tanárok, tanítók, akikkel együtt dolgozunk az iskolákban, az orvosok, akikkel a kórházakban s betegek ágya mellett találkozunk, a szegények, akiknek megsegítésén fáradozunk s a buzgó hívek, akiket a napnak bármely szakában kiszolgálunk. Arról igazán nem tehetünk, ha a másnap fekvők, déligalvók, kávéházi törzsvendégek és korcsmátólélek nem látnak minket dolgozni.

„Nekem úgy fáj, amikor szidják a papokat“ — mondja a másik. Köszönjük a részvétet, de felesleges fájdalom. Ne csak a szíve, hanem a szeme is legyen jó katolikus. Nézzé meg, hogy kik szidnak s akkor örülni fog inkább, mint búslakodni. Hogy is mondja az Úr Jézus? „Ha a világ (t. i. a bánós világ) gyűlöl titeket, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatoknál. Ha a világból volnátok, a világ azt, ami az övé szeretné: de mivel a világból nem vagytok, hanem én választottalak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.“ (János 15., 18—19.) Tehát

akkor kellene búsulnia, ha az a bizonyos „világ“ szeretne minket.

Leveles ládánk ezután mindig ki lesz téve. Komoly vallási kérdésekre mindig szívesen válaszolunk. Politikai kérdésekre nem.

NÉPMOZGALMI ADATAINK

MÁRC. 10. — APR. 14.

A szent keresztségben az Egyház tagjai lettek: Tódor Zoltán, Mocsel Árpád, Molnár Ákos, Kozma Sándor, Balázs Piroska, Ambrus Kálmán, Vass Éva, Bor-sóli József, Hauptmann Sándor, Lusztig Mária, Dima Gábor, Germán József, Tökbandi Anna, Szabó Margit, Bodó Katalin, Boga György és Boda László.

Meghaltak: Székely Gáborné és özv. Dragomér Albertné (Kilyén).

A *Szentsírra* a következő szíves adományok gyűltek be: dr. Mélék Istvánné 16.000, Fried Edéné, dr. Dobay Béláné, dr. Elekes Györgyné, dr. Gazda Györgyné, Stanescu Liviusné, Csavar Miksáné, Martinka Lajosné és dr. Ferencz Mihályné 10—10.000 lej, Háromszéley Gyuláné 6000 lej, Izsák Istvánné, Ferencz Vilma, Csiky Irén, Cziko Árpádné, dr. Háromszéley Sándor, Háromszéley Piroska 5—5000 lejt. Isten fizesse.

A „*Tudósító*“ -ra begyűlt adományokat helyszűke miatt itt nem tudjuk leközölni. Legközelebb a templomi hirdető táblákon közöljük. Mindenkinek hálás köszönetet mondunk, hogy lehetővé tették a húsvéti szám megjelenését is.

A halottak tisztességes eltemetését parancsolja a kegyelet, de nem a parádázást. Sokan anyagi erejüket meghaladó, költséges temetést rendeznek s amíg, sokszor, a gyermeknek nincs cipője, hogy is

kolába járjon, a halottal értékes ruhákat, drága selyem szemfedőket tesznek a földbe.

A mi temetési szertartásunk olyan szép, fenséges és lélekbemarkoló, hogy az nem szorul kiegészítésre. Az úgynevezett „búcsúztató“ nem katolikus szokás, a halottnak semmit sem használ, csak az élők hiúságát legyezgeti s sokszor a hallgatók nem éppen hízogó megjegyzéseire ad alkalmat. Drága szemfedő, virágerdő és búcsúztató helyett imádsággal, alamizsnával s legfőképp szentmisével siessünk a halott lelkének segítségére, mert „szent és üdvösséges gondolat a halottakért imádkozni, hogy bűneiktől feloldozassanak.“ (II. Makk. 12., 46.)

A TEMPLOMI ILLEMSZABÁLYOKBÓL.

A pontosság a királyok erénye. Légy pontos a legnagyobb Királlyal, Istennel szemben. Ne késsél el a szentmiséről, ne hogy Krisztus is késve érkezzék halálos ágyadhoz.

Nem mindig „oszlopos katolikus“, aki hátul, az oszlopok mellett áll és akadályozza a templomi forgalmat. Ha nem szégyelsz templomba jönni, ne szégyelj, ha kell, a szentélyig is előrejönni.

Szépen hajtani térdet az Oltáriszentség előtt hitre, öntudatra és fegyelmezettségre vall.

Ne ülj az üres pad szélére, hogy mások is tudjanak beülni.

A kórus is a templomhoz tartozik, tehát ott is úgy viselkedj, ahogy a templomban viselkedni kell.

Jó katolikus ember imakönyv nélkül nem jön a templomba.

Térdhajtás csak az Oltáriszentséget és nem a Szent Antal-szobrot illeti.

A Nagyheti szertartások: Szerdán, csütörtökön és pénteken este fél 7 órakor Jeremiás siralmi. (A Tudósító-ban leközölt szöveg szerint.)

Csütörtökön és pénteken délelőtt 10 órakor kezdődnek a szertartások, szombaton reggel 7 órakor a tűszentelés, délután fél 7 órakor a feltámadási körmenet.

Húsvét I., II. és III. napján réndes, ünnepi miserend.

Allandó miserend húsvétól kezdve:
vasárnap és ünnepnapokon: 7, 9 és 10 órakor. Hétköznapokon: 7 órakor.

Májusi ájtatosságok, szentbeszéddel,
mindennap délután 6 órakor.

ÚJRA AZ EGYHÁZI ADÓ.

Megható az az áldozatkészség, amelyet szegény emberek tanúsítanak az Egyházzal szemben. Alig van szegény, munkásember, aki önként többet ne ajánlana fel egyházi adóba, mint amennyire ki van vetve. Annál szomorúbb néhány gögös pénzember pökhendi viselkedése, egyházellenes magatartása. Sajnáljuk ezeket a „szegény gazdagok“-at s azt üzenjük nekik, hogy annak a Krisztusnak az Egyháza, Aki jajt mondott a „megtelt gazdagok“-ra s azt, hogy könnyebb a tevének átbújni a tű fokán, mint ezeknek bemenni a mennyországba, sohasem fog leborulni az ő aranyborjúik előtt s inkább szel a szegények szívesen felajánlott, sovány kenyéréből, mint a gögös gazdagok könnyen szerzett, fehér kalácsából.

„Semmi sem történik a világon véletlenül. Minden Isten akaratából, az ő gondviselésével, az általa megállapított rend szerint, az ő belcegyezésével, megállapított törvényei szerint.“ (Szent Ágoston)

Mire volna templomunknak legnagyobb szüksége? Egy zárt gyóntatószékre és a régi gyóntatószékben a villany bevezetésére.

Felölös szerkesztő és kiadó:
SZILVESZTER SÁNDOR
plébános.